

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przeprowadzana dla celów kontroli przejrzystości w ramach powództwa zbiorowego abstrakcyjna ocena warunków umownych stosowanych przez ponad sto instytucji finansowych w milionach umów bankowych, bez uwzględnienia poziomu udzielonych przed zawarciem umowy informacji dotyczących obowiązków prawnych i finansowych wynikających z warunku umownego, ani innych okoliczności występujących w każdym przypadku w chwili zawarcia umowy, jest objęta zakresem art. 4 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾, w przypadku gdy ocena ta odnosi się do okoliczności związanych z zawarciem umowy, i art. 7 ust. 3 tej dyrektywy, w przypadku gdy ocena ta odnosi się do podobnych warunków umownych?
- 2) Czy za zgodną z art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dyrektywy 93/13/EWG należy uznać możliwość przeprowadzenia abstrakcyjnej kontroli przejrzystości z punktu widzenia przeciętnego konsumenta, w przypadku gdy do różnych konkretnych grup konsumentów kierowane są różne oferty umów lub gdy istnieje wiele podmiotów, które narzucają konsumentom określone warunki umowne, których obszary działalności są bardzo zróżnicowane pod względem gospodarczym i geograficznym, i które stosują owe warunki umowne przez bardzo długi okres, w trakcie którego stan wiedzy ogółu społeczeństwa o takich warunkach umownych uległ zmianie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad (Bułgaria) w dniu 13 lipca 2022 r. – postępowanie karne przeciwko VB

(Sprawa C-468/22)

(2022/C 408/43)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Oskarżony

VB

Pytania prejudycjalne

Czy przepis krajowy taki jak art. 423 ust. 3 NPK, który zobowiązuje osobę składającą wniosek o wznowienie postępowania z tego względu, że była nieobecna i nie zachodził żaden z przypadków określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 2016/343⁽¹⁾, do osobistego stawiennictwa przed sądem w celu rozpoznania tego wniosku co do istoty, jest zgodny z art. 9 tej dyrektywy i zasadą skuteczności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. 2016, L 65, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-253/21, Aquino/Parlament, wniesione w dniu 10 sierpnia 2022 r. przez Roberto Aquino

(Sprawa C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Roberto Aquino (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i S. Rodrigues)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

Skarżący wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku;
- wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie przez Trybunał poprzez uznanie za zasadną skargi złożonej przez skarżącego w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa ze względu na błędną wykładnię kryterium wątpliwości umożliwiającej interwencję administracji w proces wyborczy dotyczący biura komitetu pracowniczego – Sprzecznosc w uzasadnieniu – Naruszenie prawa do swobodnego stowarzyszania się i zgromadzeń (art. 12 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) wyrażającego się w zakazie jakiegokolwiek nieuzasadnionej ingerencji w administrowanie wspomnianego procesu wyborczego.
2. Błędna kwalifikacja niektórych dokumentów sporządzonych na wniosek strony pozwanej w ramach kontroli procesu wyborczego – Naruszenie przez sąd obowiązku uzasadnienia.
3. Przeinaczenie akt sprawy i błędna wykładnia zasad mających zastosowanie do konstytutywnego zgromadzenia komitetu pracowniczego – Naruszenie prawa do obrony.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 16 sierpnia 2022 r. – GF/Schauinsland-Reisen GmbH**

(Sprawa C-546/22)

(2022/C 408/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GF

Strona przeciwna: Schauinsland-Reisen GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art 12 ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/2302⁽¹⁾ (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) należy interpretować w ten sposób, że organizator może powołać się na nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności uniemożliwiające mu wykonanie umowy już wtedy, gdy organ uprawniony do tego w państwie członkowskim klienta wydał przed planowanym rozpoczęciem imprezy dla kraju docelowego ostrzeżenie dotyczące podróży najwyższego stopnia?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art 12 ust. 3 dyrektywy 2015/2302 należy interpretować w ten sposób, że nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności nie zachodzą, jeśli podróżny – świadomy ostrzeżenia dotyczącego podróży i niepewności co do dalszego rozwoju sytuacji pandemicznej – oświadczył, że mimo to chce odbyć imprezę, a jej realizacja nie byłaby niemożliwa dla organizatora?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG, Dz.U. 2015, L 326, s. 1.